

COME HELL OR HIGH WATER

Stiv Kuling Architects
Magali Daniaux & Cédric Pigot

23.09 / 26.10 2017

A seed bank in Svalbard, a poem at the bottom of a bunker, an experience in virtual reality that isn't a video game, a village buried in sand, excavated memories, fragments of the past, a house set according to the tide, ashes burned in vinyl, a scent of cryogenics, samples from the future... A "streaming" of the past or a new start?

What is the connection between the conceptual research of the two architects based in the extreme South-West of Norway, Jan Gunnar Skjeldsøy and Anders Eik Pilskog, from the Stiv Kuling architects studio and the couple of Parisian visual artists Magali Daniaux and Cédric Pigot? The exhibition that brings them together in Kirkenes "COME HELL OR HIGH WATER" reveals as much the similar work processes that animate these two pairs as the planetary stakes underlying their unique productions: between fiction and necessity, poetry and the reality principle. Norway is not the two duo's only anchorage point, as they already worked in Fez together in 2013 but it embodies a key role in a much broader common quest: it is the land of possibilities and frontiers, when the Arctic acts as a springboard in uncertain times.

For Jan Gunnar Skjeldsøy and Anders Eik Pilskog it is to redefine the vital and cultural functions of the human habitat when climate change disrupts its resources, uses and landscapes.

Since their first research in Norway in 2010, Magali Daniaux and Cédric Pigot have never ceased creating new forms of formal languages that question their own porous nature and the stakes involved in them.

En frøbank på Svalbard, et dikt på bunnen av et hvelv, et eksperiment i en virtuell virkelighet, en landsby begravet i sand, utgravde minner, fragmenter fra fortiden, et hus plassert i forhold til tidevannet, aske brent på vinyl, en duft av lavtemperaturfysikk, prøver fra fremtiden... En "streaming" fra fortiden eller en ny start?

Hva er sammenhengen mellom de konseptuelle undersøkelsene gjort av arkitektene Jan Gunnar Skjeldsøy og Anders Pilskog fra Stiv Kuling arkitekter basert i sør-vest Norge, og kunstnerduoen fra Paris, Magali Daniaux og Cédric Pigot? Utstillingen som bringer kunstnerne sammen, "COME HELL OR HIGH WATER" kommenterer en virkelighet der hele planeten vår er på spill. De forenes av lignende arbeidsprosesser og en vid produksjon som spenner mellom fiksjon og nødvendighet, poesi og psykoanalysens realitetsprinsipp.

At Norge er et ankerpunkt for begge kunstnerduoen, er ikke den eneste fellesnevner. Allerede i 2013 jobbet de sammen i Fez, Marokko, noe som også er synlig i utstillingen. Dog, kanskje viktigere er deres felles søken etter et land med uendelige grenser og muligheter, der Arktis symboliserer nye muligheter i usikre tider.

For Jan Gunnar Skjeldsøy og Anders Eik Pilskog betyr dette å redefinere de vitale og kulturelle funksjonene i et menneskelig habitat når klimaforandringer forstyrrer dets ressurser, nytte og landskap.

Fra deres første forskningstur til Norge i 2010, har Magali Daniaux og Cédric Pigot aldri sluttet å skape nye former for formale språk som setter spørsmål ved deres egne porøse natur og risikoene som kommer med dets eksistens.

1 - SHOYNA POEM / SPACE CALENDAR PROJECT

This fieldwork and ongoing project by Jan Gunnar Skjeldsøy is a result of several travels to the Kola Peninsula, Russia and the remote village of Shoyna in the Nenets Autonomous Okrug. Shoyna was founded in the 1930s by fishermen and their families. An abundance of fish in the White Sea and the river Shoyna led to prosperity within the collective farm organized there, and by the 1950s some 1 500 people lived there with a fishing fleet numbering more than 70 vessels. Shoyna was anticipated to become the new Murmansk. However, as a result of the extensive industrial fishing and bottom trawling in the 1940-50s and as a result its gradual silting, Shoyna has turned into a ghost of its past. The project *Shoyna Dissected* is a research of possibilities for housing architecture in the demanding conditions dominated by sand and winds. The contemporary landscape of Shoyna is an alarming omen from the fragile Arctic nature. The project is also an attempt of accepting the Nature of Shoyna.

Det pågående feltarbeidet til Jan Gunnar Skjeldsøy er et resultat av tre lange vandringer langs norskekysten og Kola-halvøya, samt et opphold i den fjerne landsbyen Shoyna i Nenets fylke i Russland. Shoyna ble grunnlagt på 1930-tallet av fiskere og deres familier. En overflod av fisk i Hvitehavet og i elva Shoyna førte til et velhavende samfunn. På 1950-tallet bodde det så mange som 1 500 mennesker i den raskt økende landsbyen og med en egen fiskeflåte som telte mer enn 70 operative fartøy. Forventningene om et nytt Murmansk var tilstede. Men, som et resultat av et omfattende industrifiske som også inkluderte bunntålere i full drift på 1940-50-tallet, ble det frodige havområdet forvandlet til en undersjøisk ørken. Dette forvandlet raskt Shoyna til et spøkelse fra fortiden. Havbunnen kom raskt i land i form av tsunamier av sand og byen ble raskt begravd. Prosjektet *Shoyna Dissected* er en undersøkelse av muligheter for lokaltilpasset arkitektur i de krevende forholdene som domineres av sand og

It is of great importance that we as architects, through constructed space, are searching for the edges, the untold and the loss of Nature. We need to ask how directly and how forcefully a given community is impacted by the cycles of the sun and moon; by ebbing and flowing tides; by shifts in the seasons, stars and planets, life and death; by the arrivals and departures of migratory life – how we live in and make use of the nature that surrounds us.

The project of Shoyna is mapping a current state of place. By detailed measurements the village is, in its potent state, being evaluated – according to the amount of light and darkness, by drawings which are later translated into spatial objects.

By a systematic grid of holes and sticks the wooden facades of each room can be adjusted to the temporary situation of sand. The room will be a shelter which protects the inhabitants from their self-made environment at the same time as it creates a changing interior landscape of daylight. The village of Shoyna is based on a collective idea of survival. Lifted from the ground, the rooms also invite the sand as a new character of the place. It is seen as a potential more than an enemy.

For the exhibition in Terminal B, Magali Daniaux & Cédric Pigot reinterpret the project by proposing a collage of videos that map the space and the SHOYNA models to create a surrealistic visual poem. The constructions are overlaid with video from the forest of Lista, poetry and geometric drawings – along with film samples from the 1962 Soviet movie *Planet of Storms* by Pavel Klouchantsev and the 1934 French production *Seahorse* by filmmaker, biologist and the father of the scientific film genre, Jean Painlevé.

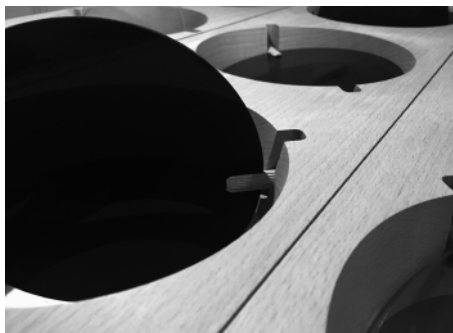
vind. Dagens landskap i og rundt Shoyna er et alarmerende varsel om den skjøre arktiske naturen. Samtidig er prosjektet et forsøk på å akseptere naturen og se den som en ny start.

Det er av stor betydning at vi som arkitekter, gjennom vår tolkning av et sted, søker etter ytterkantene, det usagte og bevisstgjort tapet av naturen. Vi må spørre direkte og hvor kraftig et samfunn er påvirket av solens og månens syk-luser; av flo og fjære; skifte i sesongene; stjerner og planeter; liv og død; av ankomster og avganger av trekkende liv - hvordan vi lever i og benytter oss av naturen som omgir oss.

Prosjektet Shoyna Poem, som det i utstillingen er titulert, kartlegger en nåværende tilstand. Ved detaljerte oppmålinger ble landsbyens tilstand evaluert - i henhold til mengden lys og mørke, ved håndtegninger som senere ble oversatt til romlige konstruksjoner.

For utstillingen i Terminal B, tolker Magali Daniaux og Cédric Pigot prosjektet gjennom en collage av videoer som påvirker både utstillingsrommet og SHOYNA-konstruksjonene. Rommet viser et visuelt surrealistisk dikt. Videocollagene viser et skoglandskap på Lista, flyktige poetiske formuleringer og geometriske tegninger - sammen med filmklipp fra sovjetiske Pavel Klouchantsevs *Planet of Storms* fra 1926, og den franske produksjonen *Seahorse* fra 1934 av filmskaperen, biologen og far til den vitenskapelige filmgenren, Jean Painlevé.

2 - THE SPIDER'S HOUSE

The title of the piece is borrowed from the book of Paul Bowles, describing the 1954 nationalist uprisings in Morocco. The medieval city of Fez becomes a political dark stage where outsiders witness the French as they infiltrate the Muslim society after they deposed the former sultan Mohammed V. The political situation of today's Middle-East can be related to the book of Bowles and his Spider that is spinning a web that soon might be far too complex for us to solve.

The model is a squared surface under circular plates of glass; blue, yellow and red. The coloured shadows change and create an unpredictable playground. Two surrounding pieces of beech wood are equipped with sound exciters that look like stethoscopes and question the privacy. The sonic landscape sums up a Medina with its high naturalistic and optimistic tones, mixed with some dystopian technological frequencies that could be related to surveillance by remote controlled devices. Past, present and future are summoned in a poetic and mystical way. It is a personal approach, which relates to the friendship and collaboration of the artists over the last three years, including the same experienced room and scenery at different times in Fez at the Dar Batha residency. The birds in the garden and the repetitive echoes of its surroundings are translated into spatial elements with eternal qualities.

The title is loaned and refers to Paul Bowles' book which describes the nationalist uprising in Morocco in 1954. The medieval city of Fez becomes a scene for a dark political game where the audience witnesses how the French infiltrate the Muslim community after they have deposed the former sultan Mohammed V. The political situation in today's Middle East can be related to Bowles' book about the spider that is spinning a web that soon might be too complex for us to solve.

The Spider's House consists of a square white table with sound installations under circular colored glass; blue, yellow and red. The colored shadows change and create an unpredictable game. Surrounding massive sound installations in the book are equipped with "listening devices" which create tension and vibration, nevertheless stilling the questions about the game that is still more and more complex.

In Jan Gunnar Skjeldsøys *The Spider's House* the same experiences and feelings of room and landscape are created in the Dar Batha residency in Fez, an experience Daniaux-Pigot shares, but which is experienced at different times. The sound of the birds in the garden and the repetitive echoes of the elements in the environment are translated into spatial elements with eternal qualities.

The sound landscape refers to the Fez Medina with its high naturalistic and optimistic tones, mixed with dystopian technological frequencies which can be related to our time's surveillance with remote controlled devices. Past, present and future are summoned in a poetic and mystical way and is a personal approach to the work which relates to the friendship and collaboration of the artists over the last three years, including the same experienced room and scenery at different times in Fez at the Dar Batha residency. The birds in the garden and the repetitive echoes of its surroundings are translated into spatial elements with eternal qualities.

Jan Gunnar Skjeldsøy,
Magali Daniaux & Cédric Pigot, 2016.
Mixed media, 72 x 72 x 24 cm.

3 - WOMB

Anders Eik Pilskog, 2016.
Part of old wooden loom, fertiliser
and plaster. 41 x 16 x 39 cm.

A construction of both Norwegian and Moroccan character. Inspired from the main bedroom, *ghurfat nawm*, in the traditional Dar and Riad in Fès. Linking the rich weaving traditions in both Norway and Morocco together with traditional wood work. The title refers to my research done in both Fès and Tissardmine, looking at the similarities between this particular room and the Berber tent. Both giving a sensation of being inside a womb or uterus, partly protected by soft tissue/textile.

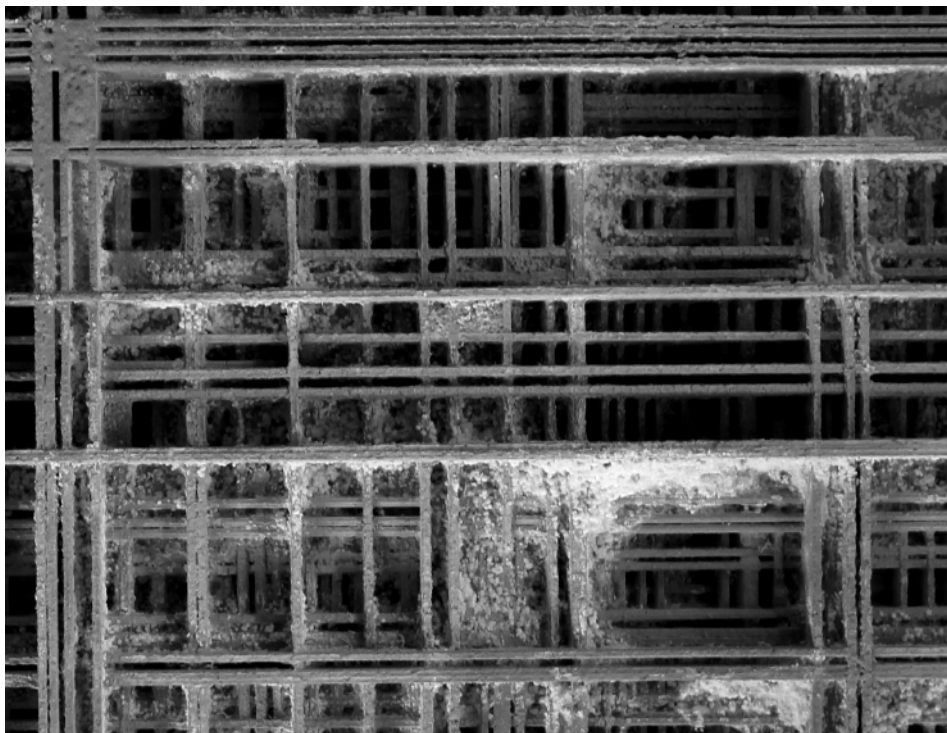
Verket Womb er en konstruksjon av både norsk og marokkansk karakter. Inspirert av soverommet, *ghurfat nawm*, som finnes i de tradisjonelle Dar og Riad i Fez, kobler verket sammen de rike vevetradisjonene i både Norge og Marokko sammen med tradisjonelt trearbeid. Tittelen refererer til Anders Eik Pilskogs undersøkelser gjort i både Fès og Tissardmine, og undersøker likheter mellom dette rommet og Berber-teltet. Begge gir en følelse av å være inne i livmor, delvis beskyttet av myke stoffer og tekstil.

4 - A THIN LAYER / FUTURE CAVES

Jan Gunnar Skjeldsøy, 2008
Plaster and burned paper,
42 x 29,7 cm.

5 - EXCAVATION

Excavation is an unrepeatable and destructive process that removes in order to understand. The piece is not fully excavated; the trace of the original positive counterpart is left in the structure and gives a hint of what gave its form. The original counterpart masks some of the underlying structure and pollute the piece. *Excavation* is an ambiguous piece of both destruction and creation, forming a symbiosis of the two. Excavation is part of Anders Eik Pilskog's artistic research exploring the grid and the destruction in creation. Its lines and cavities gives associations to the layered structures of modernist city planning and sci-fi mega structures, a reality of hierarchy and order.

Excavation er en ikke-repeterbar og destruktiv prosess som fjerner for å forstå. Verket fremstår som uferdig, og sporet av dets opprinnelige motpart er igjen i strukturen og gir et hint om hva som har gitt dets nåværende form. Den opprinnelige motparten maskerer noe av den underliggende strukturen og forurensverket. Det er et tvetydig verk hvor både ødeleggelse og skapelse eksisterer, og som danner en symbiose av de to. Verket er en del av Anders Eik Pilskogs kunstneriske undersøkelser som utforsker matrisen og ødeleggelsen i skapelsen. Dets linjer og hulrom forener de lagdelte strukturene av modernistisk byplanlegging og sci-fi mega-strukturer, en virkelighet av hierarki og orden.

Anders Eik Pilskog, 2007.
Styrofoam and concrete, 59,6 x 59,6 cm.

6 - THE DILUTED HOURS / N66°50.629' – W162°34.798'

The Ashcousmatic Trace:
Magali Daniaux and Cédric Pigot's
The Diluted Hours

The Diluted Hours is an artistic project by Magali Daniaux and Cédric Pigot that brings together multiple media (performance, poetry, photography, recorded sound and video) to encode a unique biomaterial trace—in their words; an “archeological anomaly”—as both geological and musical record. The centerpiece of *The Diluted Hours* is a vinyl record with nearly 30 minutes of original music and spoken poetry, and which is pressed with the ashes of a batch of logs the duo shipped to Kotzebue, Alaska, and then burned.

The Diluted Hours begins with a beech tree Daniaux and Pigot bought for 10 euros in the woods near Stuttgart, Germany's Schloss Solitude. They then cut the tree into logs and packed them into crates. Next, after months of failure, they finally managed to get the logs to clear US customs to arrive in Alaska.

Ashcousmatic spor:
Magali Daniaux og Cédric Pigots
The Diluted Hours

The Dilluted Hours er et kunstnerisk prosjekt av Magali Daniaux og Cédric Pigot som setter sammen flere medier (performance, poesi, fotografi, lyd og video) for å dekode et unikt biomaterialsk spor, noe kunstnerne selv kaller et "arkeologisk anomali" - både geologisk og musikalsk. Høydepunktet i *The Diluted Hours* er lp-platen med nesten 30 minutter med egenkomponert musikk og opplest poesi, fremstilt av asken fra et bøketre som duoen fikk sendt til Kotzebue, Alaska for å brennes. *The Diluted Hours* begynner med dette trestykket som Daniaux og Pigot kjøpte for 10 euro i skogen nær Stuttgart i Tyskland. Kunstnerne kuttet og pakket treet i kasser og etter flere måneder med mislykkede forsøk, greide tilslutt duoen å få bøketreet gjennom den amerikanske tollene og frem til Kotzebue, Alaska.

Listening to the record, the burned-in ash subtly disrupts the duo's intricate tapestry of electronic sound and spoken word. Supported by Pigot's lush synthesizer atmospheres, Daniaux's poetic incantations sway from the cosmological ("decomposed – ceremonies from planets to planets") to the microscopic ("molecules dabbed with figures and spaces"), while buttressing the geological, personal, mythical and zoological. Interrupting their delicate texture, the soft scratching of the ash against the record needle produces an intermittent jolt of the indexical amid an otherwise affect-laden terrain. This mildly exaggerated "crackle 'n' pop" artifact resonates with the ordinary sound of fire crackling and popping, a figure central to the genesis of Daniaux-Pigot's project. Yet beyond purely metaphorical congruence—found, as another example, between the rings of the tree and the grooves of the record—Daniaux-Pigot's LP traces material remains. Their vinyl record becomes a geological record.

The *Diluted Hours* insists on this radical trace, a record that unites cause and effect. Historically, recording technology has been understood as introducing the philosophically significant ability to remove sounds from their sources, to dissociate acoustic *effects* from their proper *causes*. French composer Pierre Schaeffer, riffing off of Pythagoras, called this *acousmatics*. By physically reinscribing the ash remains into the recorded medium, Daniaux-Pigot fuse together sonic-geological cause and effect, suggesting what we might be tempted to call an *ashacousmatics*.

G. Douglas Barrett, 2016

Når man hører på platen, blander den innbrente asken seg subtielt inn i duoen sine intrikate vev av elektronisk lyd og talte ord. Støttet av Pigots frodige synthesizer-atmosfærer messer Daniauxs poetiske besvergelses fra det kosmologiske ("*decomposed-ceremonies from planets to planets*") til mikroskopiske ("*molecules dabbed with figures and space*"), og forsterker det geologiske, personlige, mytiske og zoologiske.

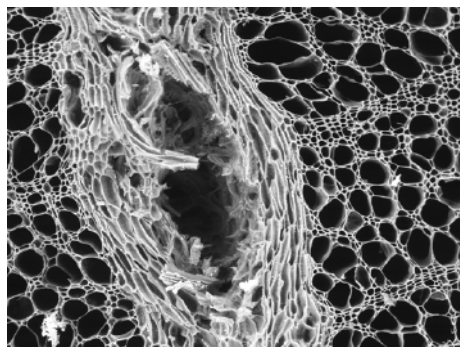
Den allerede delikate strukturen i lp-platen er påført ytterligere et lag. Når lp-nålen treffer den myke asken produseres en svak støy som påvirker det innspilte materialet. Denne støyen kan høres ut som en slags knitring, som igjen minner oss om knitringen fra ild, en referanse som står sentralt i Daniaux-Pigots prosjekt. Samtidig, utover det rent metaforiske, er sporene etter Daniaux og Pigots materialbruk synlig i lp-overflaten. Dette forandrer lp-platen til en form for geologisk dokumentasjon.

The Diluted Hours er et verk som forener årsak og effekt. Historisk sett har opptaksteknologi blitt forstått som en metode hvor lyd fjernes fra sin kilde, hvor lyd kan distansere seg fra dets opprinnelige betydning eller referansepunkt. Den franske komponisten Pierre Schaeffer kalte dette fenomenet akusmatisk lyd; lyd man hører uten å se lydens opphav. Ved å fysisk smelte inn asken inn i lp-platens overflate, blander Daniaux og Pigot sammen lyd og geologi, årsak og effekt i ett.

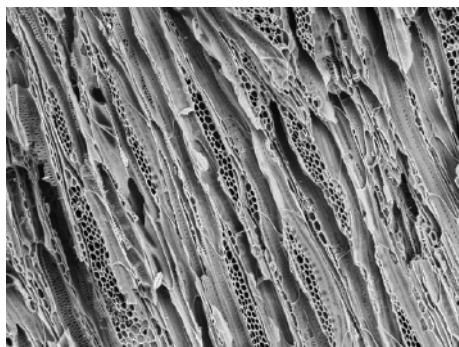
G. Douglas Barrett, 2016

Magali Daniaux & Cédric Pigot
N66°50.629' - W162°34.798', 2016
Clear vinyl with ashes included
Side A : The Diluted Hours, sound poetry /
Side B : Music
Limited edition of 50 copies, each is unique

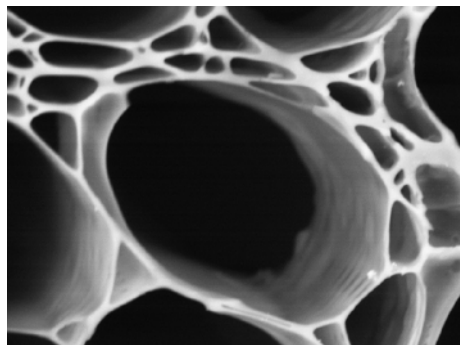
7 - THE DILUTED HOURS / MEB

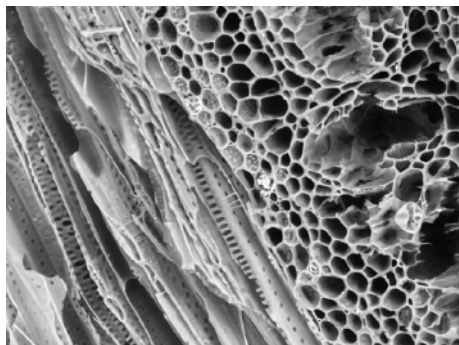
1

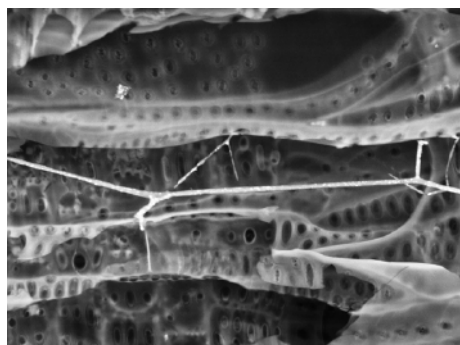
2

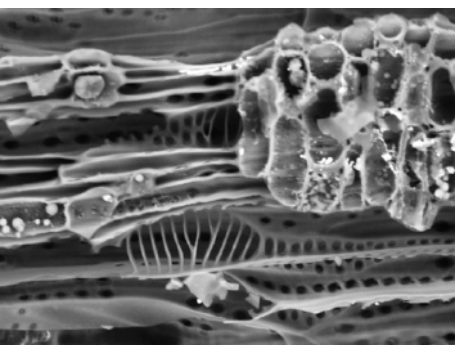
3

4

5

6

Magali Daniaux & Cédric Pigot, 2016. Print on plexiglass, 26 x 33 cm. Kotzebue batch, 2015. N66°50.629' - W162°34.798' Wood charcoal macro remains under microscope with magnifications between 200 and 3000. 1-Transversal section of Beech (*Fagus sylvatica*). Radial crack on the ray created by a fast release of the wood water content. 2-Tangential section of Beech (*Fagus sylvatica*). Vessels and rays. 3-Transversal section of Beech (*Fagus sylvatica*). Pore. 4-Tangential section of Beech (*Fagus sylvatica*). Vessels, rays and broken perforation plate. 5-Radial section of Beech (*Fagus sylvatica*). White hyphae made by decay fungi eating up the wood. We may be able to conclude that the ones who built this fire were using dead wood instead of felling a living tree. 6-Radial section of Beech (*Fagus sylvatica*). Well-preserved scalariform perforation plate.

Magali Daniaux & Cédric Pigot, 2016.
Limited edition of 10 with a vinyl record
included in the pocket. ø 100 cm.
Printed both sides.

9 - THE LAST GARDEN

The Last Garden is a lifelong project involving the gathering of biological samples. Started in 2015 in the Forest of Solitude in Germany, the artist duo collects fern leaves that represent the first living matter that appeared on Earth after bacteria. Their collection soon grew to include various plants picked in the places that Daniaux-Pigot have worked. Displayed together with archaic clay artefacts that seem to be from the future, the whole collection appears as a Sci-Fi landscape.

The collection is displayed on a cabinet designed by architect duo Stiv kuling to be emergency mobile furniture, with industrial steel handles and twenty-one wheels beneath.

The Last Garden er et livslangt prosjekt som omfatter innsamling av biologiske prøver. Prosjektet startet i 2015 i Forest of Solitude i Tyskland, hvor kunstnerduoen samlet bregner, en plante som representerer det første levende stoffet som dukket opp på jorden etter bakterier. Samlingen vokste raskt og inkluderer ulike planter plukket på steder hvor Daniaux og Pigot har jobbet. Sammen med *The Last Garden* vises arkaiske figurer i leire som synes å være fra fremtiden. Dette gjør at hele samlingen fremstår som et slags Sci-Fi landskap. Skapet samlingen vises på er designet av arkitektduoen Stiv kuling. Det er et mobilt møbel, med industrielle stålhåndtak og tjuefem hjul under.

Herbarium & Artefacts,
Magali Daniaux & Cédric Pigot, 2017.
The cabinet is designed by Stiv kuling
studio and produced by Evgeny Finogenov.

10 - THE EXAMPLE OF THE FIELD

CONSTRUCTIONS TOWARDS A SOLID / CONSTRUCTIONS TOWARDS A HOLLOW

Feltet viser de første visuelle notatene om hvordan bakken kan leses som romlige kvaliteter i henhold til dets egenskaper. Det massive skilles fra det hule, hovedmotsetningene i lesning av all arkitektur.

The Example of the Field er en del av en utforskende designprosess kalt Constructions Towards A Solid/ Constructions Towards A Hollow. Som arkitekt søker man etter stedlige lover, ved å bruke stedets egenskaper for å bygge nye rom. Som den amerikanske arkitekten Louis Kahn også skrev, er undring en kunnskapsinitiator. Kunnskap er ingenting før det oppnås en form for orden, en følelse av harmoni satt i system. Videre vil harmonien av systemer gi forskeren en følelse av lover og regler. Arkitektur er unndratt naturen å skape. Naturen kan ikke skape noe som mennesket skaper. Mennesket tar naturen – betydningen av skapelse - og isolerer dets lover¹.

1_ THE SOLID OBJECT. Det første bildet av en tenkt konstruksjon var et massivt objekt plassert på bakken. Objektet var mørkt, uten noen form

for gjennomtrengende lys. Dette objektet er det motsatte av Brønnen, et hulrom gravd ut av den samme bakken. Disse begrepene kan knyttes til ideen om det aller første huset, før det ble skåret ut som et hulrom, i jorden og på bakken.

2_ THE WELL. Brønnen er det motsatte av et massivt objekt plassert på bakken. Brønnen leses i denne sammenhengen som et utskåret massivt objekt, men er konstruert i selve bakken. Brønnen symboliserer en slags reversert konstruksjon.

3_ DEAD ENDS. Blindgater er private. Lyset slipper så vidt gjennom mellom de omkringliggende bygninger. Selve gaten forblir ofte i skyggene. I blindgater kan det fort kjennes som om alle retninger blir trangere, de horisontale så fremt som de vertikale.

1. Robert Twombly. Louis Kahn, Essential texts s. 167

Jan Gunnar Skjeldsøy, 2017
Birch wood, local soil, steel, granite.
122 x 64 x 18 cm.

11 - HOUSE OF MEASUREMENT / SPACE CALENDAR

House of Measurement is based on the idea of confronting our society with a building which directly takes part in the natural processes/territory of change – and reminds us of the aspect of time through spatial qualities and interpretations of cultural habits. Since the north has no day in the winter, and no night in the summer, the concept has been structured in order to focalize different cycles. Tidal rhythms are periodic variations in water levels, and the arctic region's strongest image of visualized time. Throughout history this cycle has regulated entire coastal communities. Tidal flux dictates when vessels embark and disembark, and thus, in a place-based reversal of Western cultural conventions, it is the moon rather than the sun, that sets the Place's daily rhythm. This rhythm is further adjusted through changeable outside parameters; such as high and low pressure weather systems, onshore and offshore winds and abrupt temperature oscillations. The situation between the local and the global nature always adjusts according to a complex draft, and *House of Measurement* is continually referring to this.

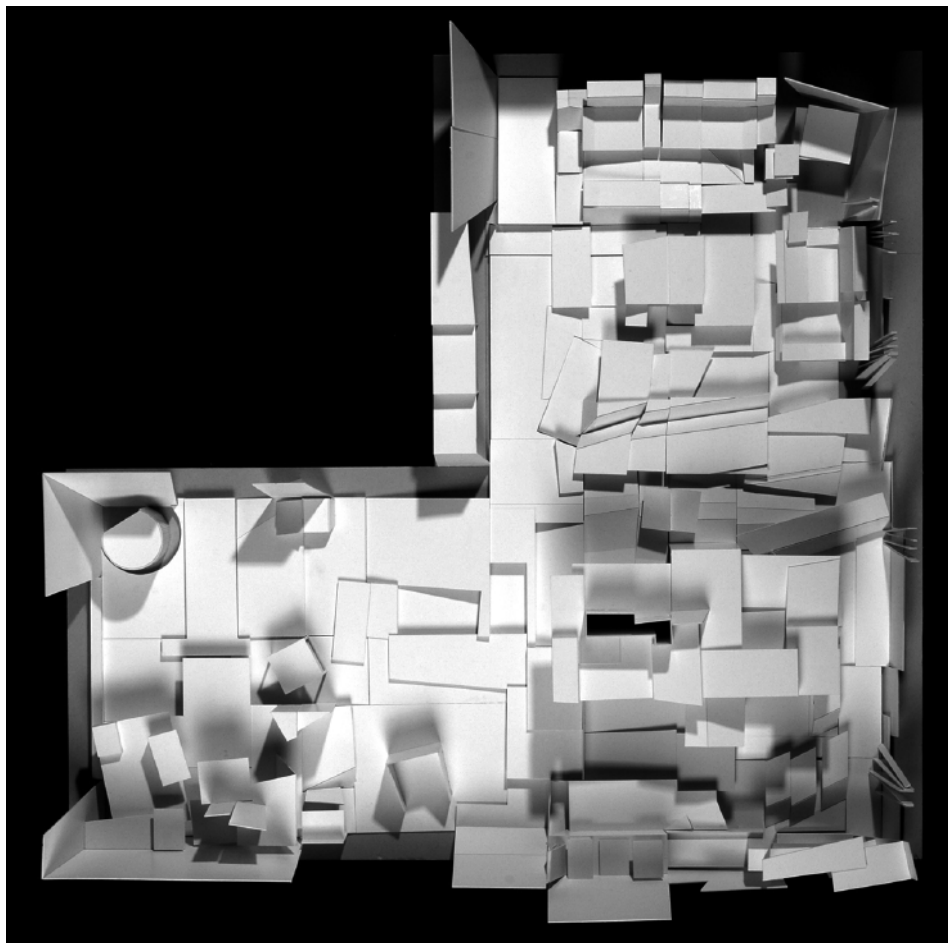
House of Measurement er basert på ideen om å konfrontere samfunnet direkte med en bygning som deltar i de naturlige prosessene av forandring - og som minner oss på tidsaspektet gjennom romlige kvaliteter og tolkninger av kulturelle vaner. Siden man i nordområdene ikke har klare skiller mellom dag og natt, og mangler dagslys om vinteren og kveldsmørke om sommeren, er bygningen strukturert i forhold til lokale parametre. Tidevannsrytmer er periodiske variasjoner i vannstand, og i Arktis blir dette den tydeligste visualiseringen av tid. Gjennom historien har tidevannssyklusen styrt hele kystsamfunn. Tidevannsstrømmen har diktert når fartøyer kan legge til eller fra havn, dermed, i en stedbasert reversering av vestlige kulturkonvensjoner, er det månen i stedet for solen, som setter stedets daglige rytme.

Denne rytmen justeres videre gjennom utenforstående parametre; som høytrykks- og lavtrykkssystemer, på- og fralandsvind, samt temperaturvariasjoner. Situasjonen mellom lokal og global natur tilpasses slik i henhold til et komplekst system, en referanse *House of Measurement* kontinuerlig kommer tilbake til.

Jan Gunnar Skjeldsøy, 2008.

Wood, glass, cotton threads, carbord, steel and rice, 107 x 62 x 46 cm.

12 - MODEL OF EXPERIENCED SPACE

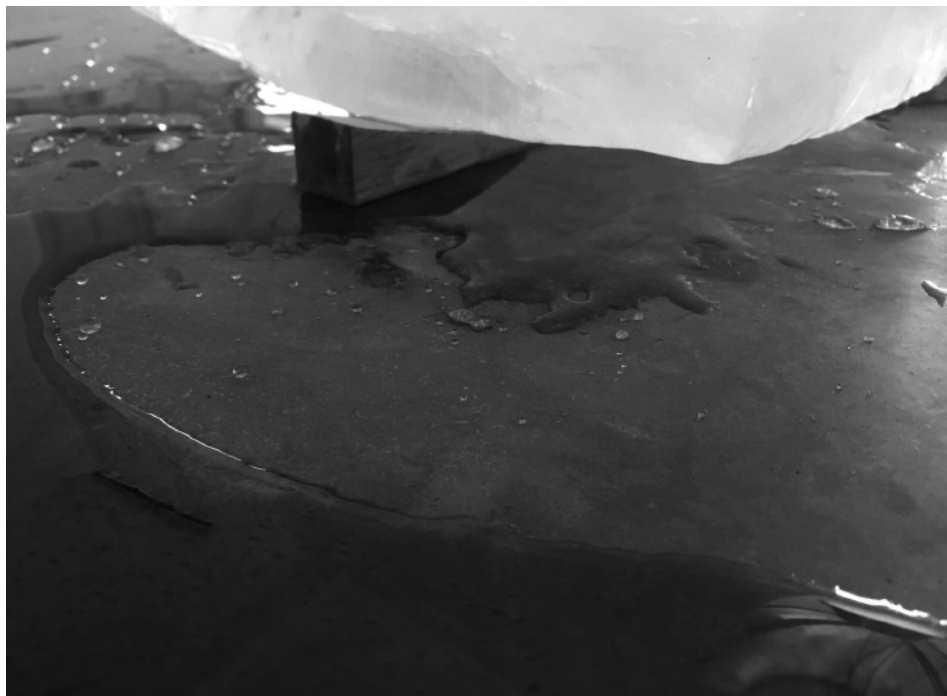

Anders Eik Pilskog explores the memory of his childhood home. Using collages and models, the realm of his childhood is rediscovered in white cardboard. An abstract, fragmented representation of a space experienced over time, from a toddler to a grown man. The object's meaning and references are shaved away, only the memory of the object's shape and the spatial experience remains.

Anders Eik Pilskog utforsker minnet om barndomshjemmet. Ved hjelp av collager og modeller blir barndomsverden gjenoppdaget i hvit papp. En abstrakt, fragmentert representasjon av et rom opplevd over tid, fra en smårolling til en voksen mann. Objektets betydning og referanser er barbert bort, bare minnet om objektets form og den romlige opplevelsen forblir.

Anders Eik Pilskog, 2008.
Cardboard and wood, 122 x 122 cm.

13 - THE POOL OF THE EPHEMERAL

Three delicately layered ice cubes of water and crushed wooden coal melt and connects gradually while leaving its traces in a copper pool. The work is ephemeral; It relates to the fugitive.

The work is on display the same day as the Terminal B opens to the public. What appears after is its leftovers – a pool of black water containing fragments of wooden fibres.

To lagdelte rektangulære volum av is og knust trekull flyter gradvis inn i hverandre og setter spor i et basseng av kobber. Arbeidet er flyktig; det relaterer seg til det forbigående.

Verket vises samme dag som Terminal Bs offisielle åpning. Etter åpningsdagen, er det restene av verket som vises- et basseng av svart vann som inneholder fragmenter av trefiber.

Jan Gunnar Skjeldsøy, 2017

Ice, crushed wooden coal, wooden oak wedges, copper, 92 x 92 x 30 cm.

14 - GLOBAL SEED VAULT / VR EXPERIENCE

This experience propose to imagine the Arctic as a gigantic back-up, a huge protective reserve, for a biocentric humankind living in environments that are climate-controlled and designed to order. "The fridge world" – a promise of death and eternity. We were given the blue print of the facility and reproduced the Vault in 3D. Our Seed Vault is empty, no seed because we think that they are already been stolen by GMO companies who finance the real Seed Vault through the Global Crop Diversity Trust. But, at the bottom of our Vault you will find the Extraflower that conserve the recorded voice of the last human on planet Earth describing the world around him in a kind of ecstasy. So what we decided to conserve is a poem: *The Beep of the Soul*

Denne VR-opplevelsen fremstiller Arktis som en gigantisk sikkerhets kopi, et stort beskyttelses-reservat, skapt for en menneskehet som lever i klimastyrt miljøer, designet til å fungere/rydde opp. En "kjøleskaperverden" – med et løfte om død og evighet.

Hvelvet ble reproduert i VR etter arkitekttegningene av det faktiske frøhvelvet på Svalbard. I hvelvet vi går inn i, finnes ingen frø. Vi forestiller oss at frøene allerede er stjålet av GMO-selskapene som finansierer hvelvet gjennom Global Crop Diversity Trust. På bunnen av hvelvet derimot, vil du finne Extraflower, organismen som beskytter opptaket av det siste menneskets ekstatiske beskrivelse av planeten vår. Det vi ønsket å bevare var diktet: *The Beep of the Soul* (*Signal fra sjelen*).

En cocktail av aldehyder som gir et sterkt ioniserte hint, litt mentol for en "freezy" følelse og norlimbanol for å gi duften et teknologisk tone.

I mai 2012 fløy vi til Svalbard, en øygruppe som utgjør den nordligste delen av Norge, for å besøke Svalbard Global Seed Vault, det mest pessimistiske frøbankinitiativet i verden. Frøbanken er motstandsdyktig mot radioaktiv stråling, og bevarer duplikater av alle frø fra hele verden som er nødvendige for matproduksjon.

Foran frøbanken på Svalbard, utførte vi aksjon "Devenir Graine" (engelsk: Becoming Seed), en stille protest som ble filmet i mai 2012. Filmen viser oss klynget sammen, hvor vi prøver vårt beste for å bli et frø, og søker evigheten i nærheten av denne arken. Tittelen "Devenir Graine" minner om Deleuze og Guattaris konsept* «becoming animal», da ut i fra et samtidig og vegetabilsk perspektiv: aktiv immobilitet og usynlige ressurser. ** Til de presserende temaene som er adressert i våre verk, reagerer vi ved kontemplasjon, aktiv immobilisme (Becoming Seed) og intensitet.

Tross vår innsats, fikk vi aldri lov til å komme inn i frøhvelvet. For å kunne dele denne ikke-opplevelsen av hvelvet, skapte vi duften SEED. SEED er en poetisk gest, en refleksjon over det tomme, av materialiteten i et kunstverk. Et forsøk på å håndtere ideen om bevaring og klimakontrollerte miljøer.

STIV KULING

Stiv Kuling Architects studio is located at Lista, the southwestern tip of Norway. It aims to construct spaces that focus on the natural qualities and phenomena of places, related to cultural and social spaces. Jan Gunnar Skjeldsøy is working on constructions which discuss the fusion of eco-critical theories and literature, that evolve over time. The work of Anders Eik Pilskog investigates deconstruction as a method of understanding spatial. /// stivkuling.no

Stiv Kuling Architects holder til på Lista, den sørvestlige spissen av Norge. De tar sikte på å konstruere rom som fokuserer på naturlige egenskaper og steders fenomenologi, relatert til kulturelle og sosiale rom. Jan Gunnar Skjeldsøy jobber med konstruksjoner som diskuterer fusjonen av miljøkritiske teorier og litteratur som utvikler seg over tid. Anders Eik Pilskogs arbeid undersøker dekonstruksjon som en metode for å forstå romlighet. /// stivkuling.no

MAGALI DANIAUX & CÉDRIC PIGOT

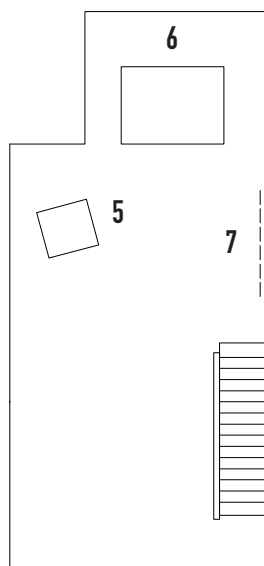

Since they met in 2001, their joint work bears the dual hallmark of experimentation and performance. Their pieces bring together various media, associating elements from opposite ranges, with a taste for connections between Sci-Fi and documentary forms, high-tech engineering and fantasy tales, heavyweight materials and fleeting sensations. Starting with installations and objects, their work soon included experimental actions and more immaterial artistic gestures; videos, sound art, music, poetry, olfactory research, virtual works bordering the digital arts. //// daniauxpigot.com

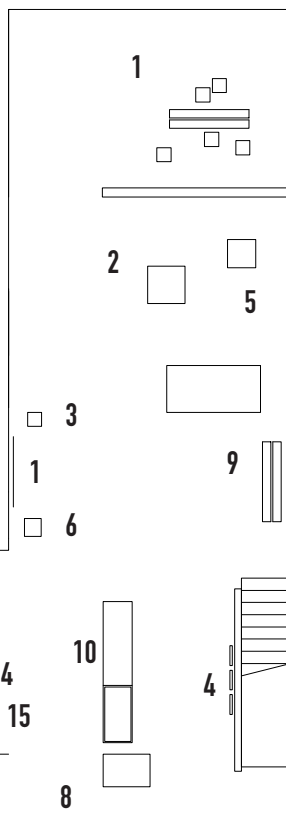
Siden de møttes i 2001, har eksperimentering og performance vært kjennetegnene som beskriver Daniaux og Pigots samarbeid. Deres arbeid bringer sammen ulike medier og setter sammen elementer fra kontrasterende felt, med en forkjærlighet for forbindelser mellom Sci-Fi og dokumentarformer, høyteknologiske ingeniørkunst og fantasier, tunge materialer og flyktige opplevelser. Kunstnersamarbeidet har utviklet seg fra installasjoner og objekter til også å inkludere eksperimentelle handlinger og mer immaterielle kunstneriske sjangere ; video, lydkunst, musikk, poesi, studier av lukt, og digital kunst. //// daniauxpigot.com

COME HELL OR HIGH WATER

Stiv Kuling Architects
Magali Daniaux & Cédric Pigot

TERMINAL B

PIKENE.NO/TERMINAL-B

Pikene på Broen

DR WESSELS GATE 14, KIRKENES